

си отъ най знамениты-тѣ челады; и тѣ всич-
ки се съгласили да убѣжѣтъ иманнѣа Смердиса и
брата мѣ. И нѣкойси отъ тѣхъ ѿше не се рѣ-
шили да нанесѣтъ свѣршеннѣа ударъ, но едно
непредвидѣнно обстоятелство ги накарало на това.

Прикасахъ, който, както видѣхте, по по-
велѣніе-то Камбизово, убилъ истиннаго Смер-
диса, вѣроятно, чи се раскалѣлъ за грѣха си:
той се покачилъ на висока кѣла, и, като се
обзрналъ къмъ народа, казалъ, чи Камбизова
братъ загиналъ отъ неговы-тѣ рѣце, и чи той-
зи; що царѣва сега подъ името Смердисъ, е
лъжець. Като казалъ това, хварилъ се отъ
кѣлата и се убилъ.

Когато се разнесълъ слухъ за това на вса-
кадѣ, седемъ Персидски велможи, като се убѣ-
рили тогасъ, чи е Миданинъ, при това ѿше и
Взлхвъ, держналъ да овладѣй престола, на кого-
то седѣлъ нѣкога Киръ, взржомъ се нахвър-
лили въ двореца, ненадежно нападнали на два-
мата Взлхвы, и ги убили, безъ да гледатъ на
съпротивленіе-то, и кървавы-тѣ имъ главы хвър-
лали изъ прозореца.